Р Е Ш Е Н И Е
№ 3412

гр. София, 21.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 25.04.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Драганова
ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова
Весела Андонова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **2036** по описа за **2014** година докладвано от съдия Мария Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на [фирма] срещу решение от 10.07.2013г., постановено по н.а.х.д. № 11652 по описа за 2012г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 103-ти състав. С решението си СРС, 103-ти състав е потвърдил наказателно постановление /НП/ № 23-2304713/23.04.2012г. издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда – Софийска област", с което на касатора, на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ е наложено административно наказание „имуществена санкция" в размер на 1500 лв. за нарушение на чл. 66, ал. 5 от Кодекса на труда /КТ/.

От изложеното в касационната жалба може да се направи извод, че наведеното касационно основание е за постановяване на решението при допуснато нарушение на закона – отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК. Касаторът твърди, че съдът не аргументира отказа си да приложи чл. 415в от КТ. Моли, съдът да отмени решението и НП. Алтернативно да приложи чл. 415в КТ.

В съдебно заседание касаторът се явява лично. Поддържа касационната жалба и моли същата да бъде уважена.

Ответникът - редовно призован не се представлява, не изразява становище по

касационната жалба.
Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

След като се запозна със съдебното решение, съдът намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество – касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу акт – НП, който подлежи на съдебен контрол и от законен състав. За да постанови решението си районният съд е установил фактическата обстановка, като е описал въз основа на какви доказателства е установена, и въз основа на нея е формирал правните си изводи. От доказателствата по делото е прието, че [фирма] осъществява дейност в областта на строително – монтажните работи, като с трудов договор № 1011001/27.05.2011г. на длъжност „работник подови облицовки и настилки" при търговеца бил назначен Й. С. Г.. Във връзка с депозиран сигнал в дирекция Инспекция по труда, от [фирма] били изискани съответните документи касаещи трудовото правоотношение на работника Й. С. Г.. След получаване на същите и при извършената на 09.01.2012г. проверка на документите представени от търговеца, било констатирано, че Г. не е получил от работодателя заповед за прекратяване на трудовото му правоотношение. След справка в регистъра на трудовите договори в НАП било установено, че това е станало на 14.09.2011г. С оглед констатираното при проверката е прието, че [фирма], в качеството му на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ, не е предоставил на Й. С. Г. необходимата писмена информация, касаеща изменението на трудовото правоотношение, при първа възможност или най – късно до един месец след влизане в сила на изменението, в случая считано от прекратяване на трудовия договор на 14.09.2011г.

Въз основа на приетата за установена фактическа обстановка, въззивния съд е формирал и правните си изводи. Приел е, че ЕТ е нарушил разпоредбата на чл. 66, ал. 5 КТ и правилно е ангажирана отговорността на търговеца. Съдът е изложил мотиви и защо не прилага чл. 415в КТ – с оглед спецификата на нарушените разпоредби не може са се приеме, че липсват вредни последици за работника Й. Г..

Административен съд – София град, X - ти касационен състав намира, че обжалваното съдебно решение е незаконосъобразно, поради което следва да бъде отменено. На основание чл. 220 АПК настоящият състав възприема фактическата обстановка установена от въззивния съд. Същата не се оспорва от касатора. Съгласно разпоредбата на чл. 66, ал. 5 КТ при всяко изменение на трудовото правоотношение работодателят е длъжен при първа възможност или най-късно до един месец след влизането в сила на изменението да предостави на работника или служителя необходимата писмена информация, съдържаща данни за извършените промени. Съгласно чл. 335, ал. 1 КТ прекратяването на трудовия договор се извършва в писмена форма, което кореспондира на изискването за сключване на същия в писмена форма. Момента на прекратяване е в зависимост от начина на прекратяване – дали е с предизвестие, при неспазен срок на предизвестието, без предизвестие – чл. 335, ал. 2 КТ. Съгласно чл. 128а, ал. 3 КТ при прекратяване на трудовото правоотношение работодателят е длъжен да издаде заповед за уволнение или друг документ, с който се удостоверява прекратяването му. От събраните в хода на

административнонаказателното производство доказателства може да се направи извод, че касатора е нарушил това изискване на закона и за това нарушение е следвало да бъде ангажирана отговорността му. Настоящият съдебен състав намира, че разпоредбата на чл. 66, ал. 5 КТ, с оглед систематичното и място, касае изменение на трудовото правоотношение по смисъла на глава V, раздел X от КТ „Изменение на трудовото правоотношение", а не прекратяване на същото, основанията за което са регламентирани в разпоредбата на глава XVI от КТ и за което следва да бъде издаден съответния писмен документ, който да се връчи на работника.
По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - X касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 10.07.2013г., постановено по н.а.х.д. № 11652 по описа за 2012г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 103-ти състав.
ОТМЕНЯ наказателно постановление № 23-2304713/23.04.2012г. издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда – Софийска област", с което на [фирма], на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда е наложено административно наказание „имуществена санкция" в размер на 1500 лв. за нарушение на чл. 66, ал. 5 от Кодекса на труда.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: